

betænkning (NOU 1997:19) er der i kapitel 14.2. givet en kortfattet oversigt over den nugældende retstilstand. Desuden er der redegjort for gældende ret i et forslag til ændring af arbejdsmiljøloven (Ot.prp. nr. 50 (1993-94), pkt. 6.3).

Tv-overvågning er bl.a. reguleret i straffelovens § 390 b, der er sålydende:

»Med bøter straffes den som foretar fjernsynsovervågning på offentlig sted eller av arbeidssted uten at det ved skiltning eller på annen måte er gjort tydelig oppmerksom på at stedet blir overvåket. Med fjernsynsovervågning menes vedvarende eller regelmessig gjentatt personovervågning ved hjelp av fjernbetjent eller automatisk virkende fjernsynskamera, fotografiapparat eller liknende apparat.«

Bestemmelsen fik sin nugældende ordlyd ved lov nr. 78 af 11. juni 1993.

Ved »arbejdssted« forstås sted, hvor arbejdstagere har deres daglige virke, f.eks. produktionslokaler, lagerlokaler, butiklokaler og restauranter m.v., jf. Ot.prp. nr. 50 (1993-94), s. 67. Også udendørsarealer som en parkeringsplads og lignende, omfattes af begrebet.

Som det fremgår af lovteksten omfatter forbudet ikke overvågning, der ved skiltning eller anden måde er gjort tydelig opmærksom på. Det nærmere indhold af denne oplysningspligt er angivet i et tidligere lovforslag (Ot.prp. nr. 56 (1989-90), s. 57), hvori det bl.a. anføres, at informationen skal formidle noget mere end det, som direkte følger af tv-overvågningen i sig selv. Informationen skal på effektiv måde nå frem til de berørte personer, hvorimod det ikke kan kræves, at hver enkelt person, der berøres af overvågningen, rent faktisk bliver informeret. Det afgørende er, om informationen er egnet til at underrette vedkommende om overvågningen.

Det norske Justitsdepartement har i St.meld. nr. 15 (1996-97), s. 6, uddybende anført:

»Det er ... ikke nødvendig at kameraene er synlige for at informasjonsplikten skal anses opfyllt. Dersom et kamera er bevegelig, f.eks. ved fjernstyring, vil dette få konsekvenser for kravet til, hvor omfattende skiltningen/merkningen må være. Hvis et område - f.eks. på grunn av størrelsen eller utformningen - er slik at det ikke lar seg gjøre å informere dem som kommer til området om overvåkningen, vil overvågning være forbudt etter straffelovens § 390 b.«

Bestemmelsen omfatter tv-overvågning foretaget både af privatpersoner og af offentlige myndigheder. For så vidt angår politiet indeholder straffeprocesslovens § 202 a en særlig bestemmelse om politiets ad-

gang til i særlige tilfælde at foretage skjult tv-overvågning på offentligt sted.

Formålet med forbudet i straffelovens § 390 b er ifølge bemærkningerne i lovforslaget om ændring af arbejdsmiljøloven (Ot.prop. nr. 50 (1993-94), s. 66-67) at sikre, at de ansatte bliver informeret om at arbejdspladsen er genstand for overvågning. Frem for skiltning vil det på arbejdspladser ofte være hensigtsmæssigt, at de ansatte informeres på anden måde, f.eks. ved direkte underretning om udstyret eller forevisning heraf.

Straffelovens § 390 b suppleres af § 37 a i personregisterloven, hvorefter tv-overvågning og billedoptagelse i forbindelse med sådan overvågning kun er tilladt, hvis det er sagligt begrundet ud fra hensynet til virksomheden i det foretagende, der foretager tv-overvågningen. I tilfælde af tv-overvågning på steder, hvor kun en begrænset personkreds færdes, stilles der skærpede krav til tv-overvågningen. I så fald er tv-overvågning kun tilladt, såfremt der ud fra hensynet til den virksomhed, der udøves, er et særskilt behov herfor (»bara tilladt dersom det ut fra hensynet til virksomheten er et særskilt behov for overvåkningen«).

Optagelserne skal slettes, når der ikke længere er en saglig begrundelse for at opbevare dem.

I personregisterlovens § 37 b er der fastsat nærmere regler om opbevaring og efterfølgende anvendelse af billedoptagelser, der stammer fra tv-overvågning. Billedoptagelserne kan kun udleveres til nogen uden for det foretagende, der har foretaget optagelserne, hvis den afbildede person giver samtykke eller hvis udleveringsadgangen følger af anden lov. Billedoptagelserne kan endvidere udleveres til politiet i forbindelse med efterforskning af strafbare handlinger eller ulykker, medmindre andet følger af en lovbestemt tavshedspligt.

I det omfang lagringen af billedoptagelserne sker på en sådan måde, herunder digitalt, at der er tale om at der dannes et personregister, finder de beskrevne regler ikke anvendelse. I så fald vil de almindelige registerretlige regler i personregisterloven gælde. Dette indebærer navnlig et krav om særlig tilladelse m.v. (konesjonsplikt). Ifølge det norske Justitsdepartement vil de almindeligt forekommende fjernsynsoptagelser, der lagres på ordinære videobånd eller film, imidlertid ikke kunne anses for et register i lovens forstand. Tv-overvågning vil derfor som altovervejende hovedregel være omfattet af reglerne i §§ 37 a og 37 b.

Det anføres i et lovforslag om ændring af arbejdsmiljøloven (Ot. prp. nr. 50 (1993-94), s. 66), at installering af overvågningsudstyr på en arbejdsplads bl.a. vil udløse en pligt til at orientere de ansatte herom fra